

Părțile din procedura principală

Apelantă: Provincie Antwerpen

Intimată: Belgacom NV van publiek recht

Întrebarea preliminară

Articolul 6 și/sau articolul 13 din Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) trebuie interpretate în sensul că se opun ca o autoritate a unui stat membru să impoziteze, pentru motive bugetare sau pentru alte motive, activitatea economică a operatorilor de telecomunicații realizată pe întregul teritoriu sau pe o parte a acestuia prin prezența pe domeniul public sau privat a unor stâlpi, piloni sau antene GSM utilizate pentru această activitate?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Franța) la 13 mai 2013 — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône

(Cauza C-257/13)

(2013/C 207/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Părțile din procedura principală

Reclamant: Anouthani Mlalali

Pârâtă: CAF des Bouches-du-Rhône

Întrebarea preliminară

Sunt compatibile condițiile prevăzute la articolele L.512 și D.512-2 din Codul securității sociale francez [Code de la sécurité sociale français] cu articolul 11 din Directiva 2003/109/CE din 25 noiembrie 2003 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

Recurs introdus la 8 mai 2013 de Peter Schönberger împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 7 martie 2013 în cauza T-186/11, Peter Schönberger/Parlamentul European

(Cauza C-261/13)

(2013/C 207/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Peter Schönberger (reprezentant: O. Mader, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurentului

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 7 martie 2013 în cauza T-186/11;

— admiterea acțiunii formulate de reclamant în primă instanță; anularea deciziei pârâtului notificate reclamantului prin scrisoarea din 25 ianuarie 2011, scrisoare prin care s-a pus capăt examinării petiției sale înregistrate sub nr. 1188/2010 fără ca Comisia pentru petiții să ia în considerare conținutul acesteia;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul ar fi omis, în prezentarea situației de fapt efectuată, aspectul că președintele Comisiei pentru petiții a comunicat reclamantului fără motivare că, deși petiția sa este admisibilă, Comisia pentru petiții nu o poate examina pe fond. Prin urmare, Tribunalul ar fi denaturat faptele presupunând că a avut loc o examinare a petiției.

Tribunalul ar fi încălcat domeniul de aplicare al dreptului fundamental de a adresa petiții întrucât a considerat în mod eronat că acest domeniu se limitează numai la examinarea admisibilității unei petiții. Cu toate acestea, în cazul în care petiția este admisibilă, domeniul de aplicare ar cuprinde și dreptul la o examinare a conținutului petiției și la o decizie în cauză (dreptul la soluționarea petiției).

Tribunalul ar fi decis contrar logicii că, spre deosebire de neexaminarea unei petiții inadmisibile, neexaminarea de către Parlamentul European a unei petiții admisibile nu ar produce efecte juridice.

Tribunalul ar fi decis în contradicție cu propria jurisprudență din Hotărârea Tăgebauer, pronunțată în cauza T-308/07 ⁽¹⁾, în care a statuat că se poate aduce atingere efectivității dreptului de a adresa petiții dacă nu se examinează conținutul petiției.